

Pſal. XVII, 8. XXXVI, 8. LVII, 2. LXIII, 8. Syrus: *Do-*
minus כַּיְמִינָה לְךָ כְּאֵימָה לְךָ נִטְלָה *obumbrat te manu*
ſua dextrā, vel, per manum ſuam dextram. LXX.
 κύελα & σκία πησ ἐπὶ χεῖρε δεξιάν σου. Vulgatus: *pro-*
teclio tua ſuper manum tuam dextram.

יד על *juxta* vel *prope manum tuam dex-*
tram:) i. e. Deus, qui umbram tibi præſidium-
 que ſemper præſtat, non procul à te abeſt ad ali-
 quot milliaria, ſtadia, aut paſſus, verum, inſtar
 paraſtata fidelisſimi, *dextram tuam manum,* quā
 tibi pugnandum nunc defendet ſemper, cun-
 ctosque ictūs tibi pernicioſos excipiet, inſtar
 Abiſai, qui gigante, Iſbibenoph Davidem pro-
 ſternere cogitante, mox adfuit, hoſtemque hunc
 interemit, 2. *Sam.* XXI, 16. 17. Sic Davidi quo-
 que *ad dextram* & *ſiniſtram* erant omnes poten-
 tes, cum fugeret ab Abſalomo, 2. *Sam.* XVI, 6.
 Atque h. m. dicitur etiam *Pſalm.* XVI, 8. (nec non
Act. II, 25.) Dominus מַיְמִינַי, ne movear. *Pſal.* CIX,
 31. Dominus ſtat ad dextram egeni, ad ſalvandum
 à judicantibus animam ejus. *Pſalm* CX, 5. Do-
 minus ad dextram tuam, vulneravit in die iræ ſuæ
 reges. *Jef.* LXIII, 12. incedere faciens ad dextram
 Moſis brachium ſuum glorioſum: h. e. Moſi ſem-
 per præſtò adfuit auxilium divinum. Non ita-
 que ſcrupuloſè quærendum, cur *umbra ſupra*
dextram pii (non ſuper ſiniſtram, vel ſupra caput
 ejusdem) hic eſſe dicatur; videlicet non, quia
 ſecundum nonnullos Itali aut Indi umbracula,
 ſolent geſtare *manu dextrā;* ſed ſimpliciter ſen-
 ſus eſt; *Dominus,* qui eſt *umbra* aut protector tu-
 us, adſtat tibi proximus, & quidem *ad dextram,*
 locò perquam honorificò: nam diſtincta ſunt
 hæc invicem; *Deum eſſe piis umbraculum,* item,
 Deum, qui talem ſemper præſtat deſenſionem,
 piis *ad dextram* adſtare, eò ſcilicet modò, ſicut
 è textibus modò citatis conſtare potuit. Hinc
 Druſius *l. 1. obſ. c. 8.* ſententiam ait eſſe hanc: *Do-*
minus eſt umbra tua; & *ad manum dextram tuam,*
 addens: *ad dextram eſſe dicitur, qui alicui præſtò eſt,*
paratus ad eum juvandum, ſi opus ſit. Vox על idem
 ac, *juxta,* Belgæ: aen uwe rechte Hand / ut *Pſal.*
 I, 3. XXIII, 2. LXXXI, 8. CIV, 12. CVI, 7. 32. Judai-
 cè, i. e. inutiliter, Chaldæus hæc reddidit: *Dom-*
inus obumbrabit tibi מִזְוֵתָה מִן בְּגִלְךָ propter ſchedam
 illam, quæ affixa eſt ſuper latus dextræ tuæ in introitu tuò.
 hæc leguntur in editione Veneta, non verò in
 Buxtorſianâ, neque Anglicanâ. confer Selden.
l. 3. ſyn. p. 258.

EXPLICATIO VERSUS VI.

יָמִים *interdium ſol non lædet te:*) pergit in me-
 taphorâ *umbra.* vers. 5. inchoatâ, ita ut hodieque
 pii idem à Deò nanciſcantur beneficium, quale
 habuerunt Iſraëlitæ in deſertò, quibus opaca nu-
 bes per diem adverſus *ſolis aſtum* ſævientem gra-
 tum præbuit umbraculum, *noctè* verò illam lu-
 cem ad verſandum in caſtris, obeundumque ne-
 gotia neceſſariam. vide *Pſalm.* CV, 39. expandit
 nubem מַלְאָכָה, & ignem, ut luceret per noctem.
 item *Exod.* XIII, 21. 22. XIV, 24. XL, 38. *Num.* IX, 15.
 X, 11. ſeq. XIV, 14. *Deut.* I, 33. *Neb.* IX, 12. 19. *Pſalm.*
 LXXVIII, 14. *Jef.* IV, 5.

שֶׁשֶׁשׁ *ſol:*) h. e. adverſitas, atratum te faciens,
 aut æſtu ſuò vehementiùs te arefaciens, excrucia-
 ans, proſternens. Notum namque, *ſolem,* ſi mo-
 dicè luceat ac calefaciat, exhilarare ac prodeſſe, ſi
 immodicè, torrere atque arefacere: atque h. m.

ad nigredinem, ſole vel perfecutionum crucis,
 que æſtu inductam, reſpectus habetur *Job.* XXX,
 28. *Cant.* I, 6. ſic ſemen & herba ſolis æſtu torrefit,
Jac. I, 11. *Matth.* XIII, 6. Refer huc Jonæ querelam,
Jon. IV, 8, filiumque Sunamitidis, ſolaribus ra-
 diis quodammodò interfectum, 2. *Reg.* IV, 18. ſeq.
 Intelligit hoc porrò *Lyranus* de influentiis aſtro-
 rum, à quibus pio nihil metuendum: quod
 quantumvis verum, à Davide tamen vix videtur
 intentum.

יַכְכָּה *percutiet te:*) h. e. moleſtiam pericu-
 lumyè creabit. Verbum יַכְכָּה *percuffit,* læſionem
 omnis generis deſignare ſolet, *Gen.* VIII, 21. *Exod.*
 XXI, 18. *Num.* XIV, 12. XXXV, 16. *Deut.* VIII, 22. 27. 1.
Sam. XVII, 49. XXVI, 8. 2. *Sam.* III, 27. 1. *Reg.* XXII 34.
Amos. IV, 9. adeoque & eam, quæ à ſolis fit radiis,
 ut *Jon.* IV, 8. יַכְכָּה & *percuffit ſol* וְשָׂרַף עַל-צִיפֵי יוֹנָתָן.
 confer *Pſal.* CII, 5. יַכְכָּה quasi herba & exa-
 ruit cor meum: & *Jef.* XLIX, 10. non eſurient, ne-
 que ſitient, neque יַכְכָּה *lædet eos* æſtus aut ſol:
 (quod repetitur *Apoc.* VII, 16.) Euthymius & Ni-
 cephorus non incommodè generali expreſſerunt
 verbo βλάπτειν. *Vulgatus:* non turet te. hinc ejus-
 dem macerantur Interpretes, in membrò alterò,
 quomodo *Luna urat?* vide ſis *Eſtii* ann. h. l. & *Ge-*
nebrardum, item *Buxtorſium* anticr. p. 653. ſeq. ubi
 Capellum refellit, ſingentem LXX. legiſſe יַכְכָּה,
 nec non *Druf.* l. 7. *obſ. c. 9.* Belgæ: ſtefen. Mogun-
 tina: brennen.

וְלִיְלָא *luna:*) ſcilicet non lædet te noctū, fri-
 gore puta aut humectatione nimiâ, quippe in
 humanò corpore concitare ſolet humores, non
 ſine valetudinis diſpendiò, ſi ſub cœlò apertò lu-
 næque radiis fit commorandum aut dormien-
 dum, id quod inter cœtera cognoſci etiam poteſt
 ex incrementò ac decremento morbi comitialis
 aut inſaniæ; unde etiam *Lunaticorum* appellatio,
 confer *Mey,* p. 2. *phyſ. m. p. 256.* Huc illud *Jacobi*
Gen. XXXI, 40. ita fui, ut abſumeret me æſtus in-
 terdiu, & gelu noctu. ita *Campenſis;* neque (læ-
 datte) luna frigore ſuò noctu. Verbum יַכְכָּה per
 Zeugma hic repetendum. Mentione autem *ſo-*
lis & Lune comprehendendi debuit tempus univer-
 ſum q. d. adeò providus erga pios ſuos eſt Deus,
 ut nullum fingi queat tempus, nullumve in tem-
 pore periculum aut malum, adverſus quod para-
 tum non ſit apud Deum auxilium, non nocebit
 quicquam ſive *interdiu,* ſive *noctū,* ſive *palàm,* ſive
clam inſeſtans. nulla erit adverſitas, ſi nulla do-
 minabitur iniquitas, *Gregorius Magnus;* nec in pro-
 ſperis, nec in adverſus de tuò moveberis gradu;
 ita *Hieronymus;* omnia piis ad bonum, *Rom.* VIII,
 28. vide *Druf.* *Prov. cl. 2. l. 2. n. 22.* Non tamen
 hæc citra exceptionem crucis dici, colligi poteſt
 ex *Jacobi* exemplò, cui cuſtodia divina promiſſâ,
Gen. XXVIII, 15. neque tamen immunis ille fuit
 ab æſtu & c. *c. XXXI. 40.*

EXPLICATIO VERSUS VII.

יִשְׁמְרֶךָ *cuſtodiet te:*) optativè duos hoſce
 verſus ultimos nonnulli accipiunt: ut *Lutherus,*
 indicativè tamen *Belgæ & Moguntina.*

מִכָּל-הָעָר *ab omni malo:*) propriis verbis ex-
 ponitur, quod dictum modò fuit figuratis; &
 quidem ita, ut non indefinitè aut particulariter
malorum aliquorum fiat mentio, ſed univerſaliter
omnium, quæ ſcilicet piis verè mala vel noxia eſſe
 poſſent, ſecundum *Aben Eſram,* quæ imminent
 ſive